

Sygn. akt IX W 1720/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 27/06/2016, 21/07/2016, 27/07/2016 sprawy

J. P.

s. A. i T. z domu Z.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 10.03.2016r. o godz. 14.40 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 25 km/h (75/50 km/h)

- tj. za wykroczenie z art. 92 a w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu i za to na podstawie art. **92a kw skazuje na karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony J. P. nie pracuje. Ma na utrzymaniu córkę. Był uprzednio karany za wykroczenia w ruchu drogowym.

(dowód: dane osobopoznawcze k. 20, wydruk z (...) k. 12-13)

J. P. w dniu 10 marca 2016 roku o godzinie 14:40 kierował pojazdem marki M. o nr rej. (...). Jechał ulicą (...) z prędkością 75 km/h w obszarze zabudowanym, na drodze z ograniczeniem prędkości do 50km/h. Poruszał się lewym pasem ruchu, w kierunku centrum miasta.

Funkcjonariusze Policji st. post. D. P. oraz st. asp. A. B. dokonywali kontroli statystycznej na ul. (...), naprzeciwko przystanku autobusowego (...) S.. St. post. D. P. wykonywała pomiar prędkości urządzeniem (...) (...) z odległości 397 metrów. W wyniku przekroczenia przez obwinionego dozwolonej prędkości na tym odcinku drogi, został on

zatrzymany. Okazano mu wynik pomiaru oraz odległość z jakiej był dokonywany. Podczas wykonywanych czynności kontrolnych obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 20, zeznania funkcjonariuszy: D. P. k. 3 – 3v, A. B. k. 28 – 28v, notatka urzędowa k. 3, świadectwo legalizacji urządzenia k. 4, kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy k. 36 – 43, kserokopia rejestru sprzętu pobranego k. 44- 45).

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, że nie wie, jaki czas minął od pomiaru do momentu jego zatrzymania, dlatego też kwestionuje aby wykonany pomiar prędkości należał do niego.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzająca w kierunku uniknięcia odpowiedzialności. Twierdzeniu obwinionego przeczą w szczególności logiczne, spójne i konsekwentne zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy przeprowadzali czynności pomiarowe w niniejszej sprawie oraz wynik pomiaru urządzeniem kontrolno – pomiarowym przez nich dokonany. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż wydruk z (...) wraz z pomiarem odległości przedłożony przez obwinionego nie odzwierciedla rzeczywistości, albowiem miejsce jakie zaznaczył jako miejsce kontroli nie jest miejscem, w którym został zatrzymany, a zatoka w której stali policjanci faktycznie położona jest bliżej centrum miasta. (odległość od łuku drogi to około 500 metrów)

Z wiarygodnych oraz zgodnych relacji obu świadków tj. funkcjonariuszy Policji D. P. i A. B. wynika, że podczas pomiaru pojazd obwinionego jechał lewym pasem ruchu ulicy (...) w kierunku centrum miasta, jako pierwszy w kolumnie. Podali, że kierowca pojazdu M. przekroczył dopuszczalną prędkość na obszarze zabudowanym o 25 km/h. Podkreślili, że pomiar był dokonany w odległości tj. 397 m. Po zatrzymaniu obwinionego został mu pokazany wynik przekroczenia przez niego dopuszczalnej prędkości oraz czas pomiaru. Funkcjonariusze dodali, iż urządzenie (...) (...), które zostało użyte w przedmiotowej sprawie jest bardzo dokładne i precyzyjne, dlatego nie ma mowy o pomyłce. Funkcjonariusza dokonującego pomiaru prędkości nie miała żadnych wątpliwości, iż pojazd obwinionego, był pojazdem, którego prędkość zmierzyła. Odcinek, na którym mierzono prędkość, jest prosty, widoczność na nim jest niczym nie ograniczona.

A. B. wskazał, że podczas pomiaru, w bezpośrednim sąsiedztwie obwinionego, nie jechał inny pojazd. Zeznał, iż przy dużym natężeniu ruchu nie dokonaliby przedmiotowego pomiaru.

Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych świadków jako logicznym, rzeczowym, bezstronnym. Brali oni udział w przedmiotowym zdarzeniu, dlatego też mieli możliwość obserwowania całego zdarzenia, co pozwoliło im na jego obiektywną ocenę. Ponadto policjanci dokonujący pomiaru są osobami przeszkolonymi i uprawnionymi do tego celu.

W związku z powyższym Sąd uznał, że pomiar dokonany przedmiotowym urządzeniem został przeprowadzony zgodnie z zasadami i wymogami dotyczącymi przeprowadzenia pomiarów tym sprzętem.

Urządzenie, którym dokonano przedmiotowego pomiaru jest bardzo precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na dokładne namierzenie kontrolowanego pojazdu, a jego zabezpieczenia uniemożliwiają praktycznie dokonanie pomiaru pojazdu, który przypadkowo znajdzie się w wiązce laserowej pomiaru (np. podczas wyprzedzania). Do dokonywania pomiaru wykorzystuje się wiązkę świetlną, nie fale radiowe, stąd też na działanie tego urządzenia nie mają wpływu pola elektromagnetyczne. Producent urządzenia gwarantuje, iż przyrząd monitoruje zarówno przebieg pomiaru, jak i pracę elementów wewnętrznych. W przypadku wykrycia błędu przyrząd wyświetla kod błędu zamiast wyniku pomiaru prędkości. W celu wykonania pomiaru prędkości za pomocą urządzenia (...) należy wycelować przyrząd w obszar tablicy rejestracyjnej i nacisnąć spust, brzęczenie o niskiej częstotliwości oznacza, iż przyrząd namierza cel. Następnie należy trzymać naciśnięty spust i cały czas celować w wybrany obszar do usłyszenia dźwięku – podwójny dźwięk o wysokiej częstotliwości oznacza, że pomiar został wykonany poprawnie, a pojedynczy o niskiej częstotliwości, że wystąpił błąd. Jeśli punkt celowniczy „zsunie się” z celu, wówczas przyrząd nie wykonuje pomiaru o zostaje wyświetlony komunikat o błędzie.

Urządzenie (...)o nr fabrycznym (...), którym dokonywano pomiaru było sprawne, posiadało aktualną legalizację ważną do dnia 30.06.2016r. Urządzenie to zostało dopuszczone do używania, bowiem spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.02.2014r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli meteorologicznej tych przyrządów (DZ.U. z 6.03.2014r. poz 281).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu wykroczenia określonego w art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w ocenie Sądu wina obwinionego nie budzi wątpliwości i polega na tym, że w dniu 10.03.2016 roku o godz. 14:40 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 25 km/h. Swoim zachowaniem wyczerpał maniona art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 92a kw kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny.

Przedmiotami ochrony art. 92 a kw są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości poruszania się pojazdu, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Wykroczenie określone w dyspozycji art. 92a ma charakter indywidualny i formalny, może je bowiem popełnić jedynie osoba prowadząca każdy rodzaj pojazdu, którego skutkiem jest każde przekroczenie obowiązującej prędkości, w każdym miejscu, gdzie obowiązują przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

Art. 20 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zaś wskazuje dopuszczalną prędkość, z jaką pojazdy mogą poruszać się po drogach. Prędkość ta w terenie zabudowanym, na ul. (...) wynosi 50 km/h. Nie ulega wątpliwości, że obwiniony podczas wykonywanego przez funkcjonariuszy pomiaru prędkości na ul. (...), przekroczył dozwoloną prędkość, o 25 km/h, gdyż poruszał się na drodze z ograniczeniem do 50 km/h z prędkością 75 km/h.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na względzie szkodliwość społeczną czynu obwinionego i naruszenie elementarnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym oraz przede wszystkim dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia drogowe, w tym przekroczenia prędkości (k. 12-13).

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 300 złotych jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz zmotywuje go do rozważniejszej i ostrożniejszej jazdy, a przede wszystkim do respektowania obowiązujących przepisów z zakresu ruchu drogowego.

Sąd odstąpił na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw od obciążania obwinionego kosztami postępowania i opłaty.